
MINNEORD

LEGELIVET

Kolleger, venner og familie fylte kapellet i Fredrikstad ved båren til Johannes Høie. Under en bridgeturning i mars i fjor fikk han hjertestans. Han nøt godt av et velfungerende helsevesen og kom tilbake i bra form, tross en del plager. Han ble bestefar til lille Einar, feiret sin 58-årsdag i desember og planla å øke innsatsen på jobben. Livet syntes å komme tilbake, men fredag 13. februar rammet koronarsykdommen igjen. Tross iherdig innsats sluttet hjertet å pumpe. En virkelig vennlig og velmenende kollega døde altfor tidlig.

Johannes kom til Tromsø som student i 1976. Med sitt usedvanlig gode hode lærte han fagene lett. Det gjorde at han kunne bruke mye tid i sjakkklubben. Han var norsk juniormester i sjakkspill. Blant kullkameratene ble han etter hvert også omtalt som nordnorsk seniormester i nachspiel. Han nøt hyggelige sammenkomster og bidro alltid til å skape en lun og god stemning. Han dyrket den gode samtale.

Etter eksamen i 1982 ble det sykehusturnus på Hønefoss og distriktsturnus i Nordreisa. Etter flere års samliv giftet Johannes seg med Berthe, og Siri ble født i 1983. De flyttet til Fredrikstad i 1986. Han spesialiserte seg i indremedisin og geriatri og ble lege på Borge sykehjem (senere Fredrikstad korttidssenter). Med en sjelden sterk kombinasjon av intellekt og humanisme viet han seg til geriatrien. Han hadde ansvar for både rehabiliteringsavdeling, korttids- og langtidspasienter. Han praktiserte de gode intensjoner i samhandlingsreformen lenge før helsebyråkratene oppfant det ordet. I 2012 var han sentral i å bygge opp en enhet som både tok imot utskrivningsklare pasienter fra sykehus og pasienter med behov for øyeblikkelig hjelp. Han ivret for å utvikle

sykehjemsmedisin, publiserte fagartikler og var engasjert med i Forum for sykehjemsmedisin. Han var en drivkraft for å samle artikler og informasjon om sykehjemsmedisin til en netthåndbok for leger og han sa ofte at «på sykehjem får du brukt deg som doktor både på det faglige og menneskelige plan og er aldri i beit for interessante oppgaver».

Hans tankekraft var stor, og innen matematikk kunne han ha hatt en minst like god karriere som i medisin. Det ville han nok ikke kunne hatt innen håndverksfag. Den praktiske begavelsen var begrenset og lyspæreskifting i hjemmet måtte Berthe ta seg av.

Berthe, Siri, far Johan, søsknene Henning og Hege samt øvrig familie skal vite at det er mange som savner Johannes og sørger over hans død. Når den tyngste sorgen er over, vil et godt og fredfullt minne være en rik arv etter ham – en fin utgave av det gode menneske.

På vegne av kull 76 og kolleger i Fredrikstad

Publisert: 5. mai 2015. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.15.0321
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.